

ALFABET HISZPAŃSKI I ZASADY WYMOWY

A a	a	N n	ene
B b	be	Ñ ñ	eñe
C c	ce	O o	o
Ch ch	che	P p	pe
D d	de	Q q	cu
E e	e	R r	erre
F f	efe	S s	ese
G g	ge	T t	te
H h	hache	U u	u
I i	i	V v	uve
J j	jota	W w	uve doble
K k	ka	X x	equis
L l	ele	Y y	i griega
Li ll	elle	Z z	zeta
M m	eme		

Ważniejsze zasady wymowy:

B = V	Wymowa b i v jest identyczna i zależy od pozycji tych liter w wyrazie lub zdaniu:
	1. Na początku wyrazu (zdania) wymawiamy jak polskie b : vino /bino/ vaca /báka/ bote /bóte/ (ó oznacza akcent nad o)
	2. -mb- i -nv- wymawiamy jak mb : invierno /imbjérno/ tranvía /trambíja/ cambio /kámbjo/
	3. W pozostałych pozycjach wymawiamy jako głoskę pośrednią pomiędzy w i b (zapisywaną symbolem ß): uva /úßa/ caviar /kaßjár/ cobre /kóßre/

C	C przed e i i wymawiamy /θ/, jak angielskie bezdźwięczne th w wyrazie „think”. W Ameryce Łacińskiej wymawiamy jak s: cine /θine/ cenar /θenár/ W pozostałych pozycjach wymawia się k: casa /kása/ como /kómo/
Ch	Wymawiamy jak miękkie cz: chico /čiko/
G	Przed e i i wymawiamy jak h: genial /henjál/ W pozostałych pozycjach jak g: gato/gáto/ gue gui czytamy /ge/, /gi/: guitarra /gitarra/
H	Jest zawsze nieme: hola /óla/
J	Wymawiamy jak h: jardín /hardín/
LI	Podobnie jak polskie j: calle /káje/
Ñ	Jak polskie ń: España /espáña/
Q	Występuje tylko w połączeniu z ue i ui i jest wymawiane jako k (u nie wymawia się): que /ke/ quiosco /kjósco/
R	Na początku wyrazu oraz gdy jest zapisane jako rr, jest silniejsze: rosa /rrósa/ perro /pérro/
X	Wymawiamy ks: examen /eksámen/
Y	Wymawiamy jak i albo j (w otoczeniu samogłosek): y /i/ muy /muj/
Z	Wymawiamy /θ/, jak angielskie bezdźwięczne th w wyrazie „think”. W Ameryce Łacińskiej wymawiamy jak s: zorro /θórro/

AKCENTOWANIE

Jeśli wyraz ma zaznaczony akcent graficzny (**tilde**), wówczas silniej wymawiamy sylabę akcentowaną:

cántaro /**kántaro**/
francés /fran**thés**/

Jeśli wyraz kończy się na spółgłoskę inną niż **-n** i **-s** i nie ma **tilde**, wówczas silniej akcentujemy sylabę **ostatnią**:

profesor /profes**ór**/
pastel /past**él**/

Jeśli wyraz kończy się na **samogłoskę** albo **-n**, **-s** i nie ma **tilde**, wówczas akcent pada na **przedostatnią sylabę** (czyli tak jak w języku polskim):

camarero /kamar**éro**/
certamen /θert**ámen**/

INTERPUNKCJA

W języku hiszpańskim pojawia się odwrócony pytajnik i wykrzyknik na początku zdania; na końcu stawiamy „zwykajny” pytajnik i wykrzyknik:

¿Cómo estás? Jak się masz?
¡Ven aquí! Chodź tutaj!

Ćwiczenie

Przeczytaj:

ala, boina, beber, vaca, vino, cobre, uva, Colombia, sombra, invitar, enviar, citar, cuidar, acera, cerdo, lección, acceso, comida, caramelo, ciclo, chisme, coche, chocolate, congelado, geografía, gigante, Egipto, gusto, gastar, tengo, Bogotá, abogado, hambre, holandés, inicio, jarabe, junto, kilómetro, cola, llanto, camello, mamá, natural, uña, España, Cataluña, oro, pera, quebrar, quemar, poquito, tranquilo, raro, Raúl, barrer, chorro, lavadora, sótano, sol, cisne, tacaño, universidad, autónomo, wáter, examen, explicar, extranjero, y, yo, voy, oye, zapato, zorro, azúcar

DANE GEOGRAFICZNE

Powierzchnia	504 842 km ²
Ludność	ok. 45 000 000
Gęstość zaludnienia	90 osób/km ²
Stolica	Madryt
Język urzędowy	hiszpański
Inne języki	kataloński, baskijski, galicyjski
Ustrój	monarchia parlamentarna

UNIDAD I

¿CÓMO TE LLAMAS?

DIÁLOGO I

- Hola, me llamo Anna. ¿Cómo te llamas?
- Hola, me llamo Alejandro.
- ¿Eres español, Alejandro?
- Sí, soy de Barcelona. Y tú, ¿de dónde eres?
- Soy polaca, de Varsovia.

DIÁLOGO II

- ¿Dónde vives, Carlos?
- Vivo en Madrid, ¿y tú?
- Yo vivo en Varsovia, soy polaco.

DIÁLOGO III

- Bueno, Carlos, me tengo que ir.
- Vale, hasta mañana.
- Nos vemos.

VOCABULARIO (słownictwo)

hola – cześć

llamarse – nazywać się

cómo – jak?

español – Hiszpan

polaca – Polka

y – i

tú – ty

dónde – gdzie?

de dónde – skąd?

vivir – mieszkać

en – w

yo – ja

EXPRESIONES (zwroty)

me llamo – mam na imię

¿cómo te llamas? – jak masz na imię?

¿eres español? – czy jesteś Hiszpanem?

soy de ... – pochodzę z ...

soy polaco – jestem Polakiem

¿de dónde eres? – skąd jesteś?

¿dónde vives? – gdzie mieszkasz?

vivo en ... – mieszkam w ...

hasta mañana – do jutra

¿CÓMO TE LLAMAS?

me tengo que ir – muszę iść

vale – zgoda

nos vemos – do zobaczenia

POWITANIA/POŻEGNANIA/PRZEDSTAWIANIE SIĘ

W języku hiszpańskim możemy użyć kilku wyrażen przy **powitaniu**. Oto niektóre z nich:

hola	cześć, dzień dobry – używane zarówno w stosunku do osób, które znamy, jak i tych, których nie znamy
buenos días	dzień dobry – mówimy rano, do godz. 13
buenas tardes	od godz. 13 do 21
buenas noches	po godz. 21

Na **pożegnanie** mówimy:

hasta luego	do zobaczenia później
hasta la vista	do zobaczenia
hasta pronto	do zobaczenia wkrótce
hasta mañana	do jutra
nos vemos	do zobaczenia

Przedstawiając się, mówimy:

Hola, me llamo Carlos.

Hola, soy Carlos.

O **imię** naszego rozmówcy pytamy w następujący sposób:

¿Cómo te llamas?

Zapoznając się z kimś, możemy użyć formułek typu: **¡milo te conozco!**

Encantado (jeśli mówi mężczyzna)

Encantada (jeśli mówi kobieta)

GRAMÁTICA (gramatyka)

ZAIMKI OSOBOWE

yo – ja	nosotros nosotras – my
tú – ty	vosotros vosotras – wy
él – on	ellos – oni
ella – ona	ellas – one
usted – pan/pani	ustedes – państwo

Zaimki *my* i *wy* występują w dwóch rodzajach: męskim (**nosotros, vosotros**) i żeńskim (**nosotras, vosotras**):

Nosotros vivimos en Polonia. – My (mężczyźni lub towarzystwo mieszane) mieszkamy w Polsce.

Vosotras vivís en España. – Wy (kobiety) mieszkacie w Hiszpanii.

Ponieważ język hiszpański jest językiem fleksyjnym, w zdaniu zaimki osobowe można pominąć (podobnie jak w języku polskim):

Yo soy Carlos. – Ja jestem Carlos.

Soy Carlos. – Jestem Carlos.

Zaimki **usted** (pan/pani) i **ustedes** (państwo) są formami grzecznościowymi i łączą się zawsze z czasownikami w trzeciej osobie.

CZASOWNIK LLAMARSE – nazywać się

Czasownik ten znaczy „nazywać się” i odmienia się następująco:

yo	me llamo
tú	te llamas
él/ella/usted	se llama
nosotros/as	nos llamamos
vosotros/as	os llamáis
ellos/ellas/ustedes	se llaman

Ejemplos (przykłady)

Me llamo Diego. – Mam na imię Diego.

¿Cómo **te llamas**? – Jak masz na imię?

Ella **se llama** Carmen. – Ona ma na imię Carmen.

Nos llamamos Víctor y Juan. – Mamy na imię Víctor i Juan.

¿Cómo **os llamáis**? – Jak macie na imię?

¿Cómo **se llaman** ustedes? – Jak się państwo nazywają?

Ejercicio (ćwiczenie)

I Wstaw właściwą formę czasownika **llamarse**:

1. Tú Carlos, ¿verdad?
2. Ellos Ana y Miguel.
3. ¿Cómo usted?
4. Yo no María, Carmen.
5. Él Juan.
6. ¿Cómo ustedes?

¿CÓMO TE LLAMAS?

CZASOWNIK **SER** – BYĆ

yo	soy
tú	eres
él/ella/usted	es
nosotros/as	somos
vosotros/as	sois
ellos/as/ustedes	son

Czasownika **ser** używamy, kiedy pytamy o czyjeś pochodzenie:

¿De dónde **eres**, Carlos? – Skąd jesteś, Carlos?

Pojawia się tu słówko pytające **¿de dónde?** – skąd?

A oto odpowiedź:

Soy de Segovia. – Jestem z Segowii.

Ejemplos

Soy polaco. – Jestem Polakiem.

Tú **eres** español, ¿verdad? – Ty jesteś Hiszpanem, prawda?

Él **es** inglés. – On jest Anglikiem.

Ella **es** catalana. – Ona jest Katalonką.

Somos compañeros de trabajo. – Jesteśmy kolegami z pracy.

Vosotras **sois** estudiantes. – Wy jesteście studentkami.

Ellos **son** argentinos. – Oni są Argentyńczykami.

Ejercicio

II Wstaw właściwą formę czasownika **ser**:

1. Miguel español.
2. Yo estudiante.
3. Tú Alejandro, ¿verdad?
4. Usted no brasileña, ¿verdad?
5. ¿De dónde vosotros?
6. ¿Ustedes franceses?

Poznamy jeszcze jeden czasownik:

VIVIR – ŻYĆ, MIESZKAĆ

yo	vivo
tú	vives
él/ella/usted	vive
nosotros/as	vivimos
vosotros/as	vivís
ellos/as/ustedes	viven

Czasownik ten występuje w pytaniu o miejsce zamieszkania:

¿Dónde **vives**?

Słowo **dónde** znaczy „gdzie”.

I odpowiedź:

Vivo en Polonia.

Ejemplos

Yo soy de Barcelona, pero ahora **vivo** en Madrid. – Ja jestem z Barcelony, ale teraz mieszkam w Madrycie.

¿Dónde **vive** usted? – Gdzie pan mieszka?

¿Dónde **vivís**? – Gdzie mieszkacie?

Vivo en la Calle Mayor. – Mieszkam przy ulicy Mayor.

Ejercicios

III Wstaw właściwą formę czasownika **vivir**:

1. Ana, ¿dónde?
2. ¿Dónde usted?
3. Carmen no aquí.
4. Alejandro y Juan en España.
5. Vosotras en Caracas.
6. Yo en Cataluña.

IV Powiedz po hiszpańsku:

1. Cześć, mam na imię Carlos.
2. Dzień dobry, jestem Alejandro.
3. María, skąd pochodzisz?
4. Jestem Polką, z Warszawy.
5. Jak masz na imię?
6. On jest Hiszpanem.
7. Jesteśmy z Barcelony.
8. Gdzie mieszkasz?
9. Gdzie mieszkacie?
10. Mieszkam w Warszawie, a ty?
11. Do zobaczenia!

¿CÓMO TE LLAMAS?

GRAMÁTICA

PRZECZENIE

Przeczenie *nie* brzmi w hiszpańskim **no** i może:

➔ odnosić się do całego zdania:

¿Eres catalán?

No, soy gallego.

➔ stać bezpośrednio przed czasownikiem:

¿Eres de Barcelona?

No, no soy de Barcelona, soy de Madrid.

Ejercicio

V Odpowiedz twierdząco i przecząco według wzoru:

¿Eres Juan?

Sí, soy Juan.

No, no soy Juan.

1. ¿Vives en Valencia?
2. ¿Te llamas Carlos?
3. ¿Eres de España?
4. ¿Sois españoles?
5. ¿Eres Ana?
6. ¿Carlos vive en México?
7. ¿Vivís aquí?
8. ¿Eres polaca?

DIÁLOGO IV

A – Anna

E – Enrique

M – Miguel

A: Hola, Enrique, ¿qué tal?

E: Hola, Anna. Mira, te presento a unos amigos. Este es Miguel y esta es María.

A: Hola.

M: Hola, Anna.

A: ¿Sois españoles?

M: Sí, yo soy de Barcelona y María es de Valencia.

DIÁLOGO V

AP – Ángel Pérez